

**Για μια Κοινωνική Ευρώπη – Συνάντηση εκπροσώπων εκπαιδευτικών
συνδικάτων (Ελλάδας, Ισπανίας, Πορτογαλίας) στη Γερμανία**

του Θέμη Κοτσιφάκης, ΓΓ ΟΛΜΕ

Πραγματοποιήθηκαν από 17-19 Απριλίου 2012 σε τρεις πόλεις της Γερμανίας (Φρανκφούρτη, Κολωνία, Ντόρμουντ) εκδηλώσεις αλληλεγγύης με τους λαούς της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Ελλάδας, ενάντια στη νεοφιλελεύθερη πολιτική κατεδάφισης και περικοπής των εργασιακών δικαιωμάτων.

Οι εκδηλώσεις που περιελάμβαναν μια συνέντευξη τύπου και μια ανοικτή δημόσια εκδήλωση σε κάθε πόλη έγιναν μετά από πρωτοβουλία και πρόσκληση της Γερμανικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών (GEW) με τη συνεργασία της συνομοσπονδίας εργαζομένων DGB.

Συμμετείχαν οι: **Manuela Mendonga** (από την FENPROF – Πορτογαλία), ο **Θέμης Κοτσιφάκης** (από την ΟΛΜΕ – Ελλάδα) και ο **Pedro Gonzales** (από τη FE.CC.OO – Ισπανία). Στις εκδηλώσεις μίλησε και ο πρόεδρος της GEW, Ulrich Throner.

Στο κάλεσμα που εξέδωσε η GEW για τις εκδηλώσεις αναφέρονται τα παρακάτω:

«Η Ευρώπη βρίσκεται σε λανθασμένο δρόμο. Η οικονομική ύφεση και τα αυστηρά προγράμματα λιτότητας πλήττουν την πλειονότητα των πολιτών διαμορφώνοντας μια ζοφερή πραγματικότητα για πολλές ευρωπαϊκές χώρες, τρία χρόνια μετά την έναρξη της οικονομικής κρίσης και της κρίσης χρέους που ακολούθησε την χρεωκοπία της Lehman

Brothers, στις ΗΠΑ το 2008. Η πολιτική της Ομοσπονδιακής κυβέρνησης και της Επιτροπής της ΕΕ οδήγησε στη διάλυση της κοινωνικής συνοχής θέτοντας σε κίνδυνο την δημοκρατία στην ήπειρό μας. Η ανεργία και η φτώχεια αυξήθηκαν σε επίπεδα που φάνταζαν αδιανόητα μερικά χρόνια πριν. Το γεγονός αυτό συνοδεύεται από μαζικές επιθέσεις στα εργασιακά και στα συνδικαλιστικά δικαιώματα: η προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων αποδυναμώθηκε, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας μεταξύ συνδικάτων και εργοδοτών περιορίστηκαν ή, όπως στην περίπτωση της Ελλάδας, καταργήθηκαν εντελώς, γεγονός που αποτελεί καθαρή παραβίαση του Ευρωπαϊκού Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η μονομερής λιτότητα απειλεί τα κοινωνικά κεκτημένα και το μέλλον των παιδιών και των νέων ανθρώπων. Αντί να γίνονται επενδύσεις στην παιδεία σε μια περίοδο κρίσης, οι κρατικές δαπάνες για την παιδεία περικόπτονται. Καταργήσεις σχολικών μονάδων, απολύσεις καθηγητών, περικοπές μισθών και συντάξεων, αύξηση του

αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, αύξηση του υποχρεωτικού διδακτικού ωραρίου, ιδιωτικοποίηση και αναθέσεις έργων σε τρίτους είναι μέτρα που λαμβάνονται από τις κυβερνήσεις της Ευρώπης ως απάντηση στην οικονομική κρίση και την κρίση χρέους.

Ποιά είναι τα αποτελέσματα της λιτότητας στην Ελλάδα, την Πορτογαλία και την Ισπανία;

Ποιά είναι η απάντηση των συνδικάτων για την κρίση στην Ευρώπη;

Πώς μπορούμε μαζί να υπερασπιστούμε τα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα στην Ευρώπη;

Αυτά τα ερωτήματα θα συζητήσουμε με τους αντιπροσώπους εκπαιδευτικών συνδικάτων από την Ελλάδα, την Πορτογαλία και την Ισπανία, στις 17 Απριλίου 2012 στην Φρανκφούρτη, στις 18 Απριλίου στην Κολωνία και στις 19 Απριλίου στο Ντόρτμουντ».

Οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης είχαν εξαιρετική επιτυχία. Αρκετό ήταν το ενδιαφέρον των ΜΜΕ (ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί) αλλά και εφημερίδων.

http://www.gew.de/Sparkurs_erwuergt_Suedeuropa.html

<http://www.dradio.de/dlf/sendungen/campus/1732720/>

<http://www.derwesten.de/nachrichten/suedeuropaeische-gewerkschafter-beklagen-kuerzungen-bei-der-bildung-id6564099.html>

<http://www.neues-deutschland.de/artikel/224396.eu-krise-demokratie-ausser-kraft.html>

Οι εκδηλώσεις αυτές ήταν ιδιαίτερα σημαντικές γιατί μας έδωσαν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουμε απευθείας με τους Γερμανούς εκπαιδευτικούς αλλά και άλλους εργαζόμενους, με μαζικούς φορείς, αλλά και μέσω των ΜΜΕ με το γερμανικό λαό. Βάλαμε πιστεύω ένα λιθαράκι στο να ανατρέψουμε την εικόνα που δημιουργούν τα κυρίαρχα ΜΜΕ και στη Γερμανία για τους «τεμπέληδες Έλληνες».

Αναδείξαμε πως η κρίση δεν είναι μια ελληνική ιδιαιτερότητα, αλλά ένα Ευρωπαϊκό πρόβλημα και η Ελλάδα το πειραματόζωο των εφαρμοζόμενων πολιτικών. Είναι σημαντικό πως αυτό το αντιλαμβάνονται και τα συνδικάτα των Γερμανών εργαζομένων. Θεωρώ ιδιαίτερο σημαντικό την

αμφισβήτηση της πολιτικής της Μέρκελ μέσα στην ίδια

τη χώρα. Θα ήθελα να σημειώσω τη συγκίνηση που ένοιωσα όταν Γερμανοί εργαζόμενοι σήκωσαν πανό κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης στη Φρανκφούρτη που έγραφε «κτυπάνε τους Έλληνες, κτυπάνε και εμάς».

Σημαντική επίσης στιγμή της «περιοδείας αλληλεγγύης», όπως την ονόμασαν οι Γερμανοί, ήταν η παρουσία μας στην διαδήλωση που είχε οργανώσει η

IGMetal, το μεγαλύτερο συνδικάτο της Γερμανίας με πάνω από 2 εκ. μέλη, έξω από το κτίριο που γίνονταν οι διαπραγματεύσεις με τους εργοδότες για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Τα αιτήματα του συνδικάτου ήταν 6,5% αύξηση μισθών, μονιμοποίηση όσων συμπληρώνουν την περίοδο μαθητείας σε έναν εργοδότη, ίση αμοιβή για ίδια εργασία ανεξαρτήτως σύμβασης. Στη συγκέντρωση χαιρετίσαμε ως αντιπροσωπεία των συνδικάτων Ελλάδας, Ισπανίας και Πορτογαλίας.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να σημειώσουμε πως εκδηλώσεις αλληλεγγύης των γερμανικών συνδικάτων συνεχίστηκαν και το επόμενο διάστημα και στις εκδηλώσεις της πρωτομαγιάς.

Η ΟΜΙΛΙΑ του Θ. ΚΟΤΣΙΦΑΚΗ (εκπροσώπου της ΟΛΜΕ) **ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ (17-19/4/12)**

Είναι πολύ σημαντικό για μας να βρίσκομαι σήμερα μαζί σας για να μεταφέρω την αγωνία και τους αγώνες μας των εκπαιδευτικών στην Ελλάδα και για αυτό ευχαριστούμε πολύ για την πρόσκληση της GEW αλλά και την DGB που οργάνωσαν αυτές τις εκδηλώσεις.

Οι κυβερνήσεις στην Ελλάδα θυσιάζουν την κοινωνική πλειοψηφία, τις ανάγκες και τα δικαιώματά της, για να αντιμετωπιστεί η κρίση σε βάρος των εργαζομένων. Το δημόσιο χρέος, που είναι αποτέλεσμα των τοκογλυφικών δανείων και της διαπλοκής του πολιτικού σκηνικού με τα μεγάλα συμφέροντα, χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για να διασφαλιστούν τα συμφέροντα που υπαγορεύουν την πολιτική Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ..

Τραγικά είναι τα μέτρα που επιβάλλονται στους εργαζόμενους τραγικές είναι και οι επιπτώσεις τους στη ζωή μας:

- Συνεχείς περικοπές μισθών μέχρι και 55% στον δημόσιο τομέα.
- Συνεχείς μειώσεις των συντάξεων όλων των εργαζομένων, αύξηση των ορίων ηλικίας, διάλυση των ασφαλιστικών μας ταμείων.
- Απολύσεις στο δημόσιο τομέα

- Τραγικές περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες (παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση). Ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων οργανισμών. Ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου και της γης σε ιδιώτες.

- Κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

- Συνεχή νέα φορολογικά μέτρα που θίγουν ιδίως τους εργαζόμενους και την πλειοψηφία του λαού ενώ αφήνουν άθικτα την φοροδιαφυγή κυρίως των μεγάλων επιχειρήσεων και αυτών που κατέχουν τον πλούτο στη χώρα.

- Με το νέο μνημόνιο επιβάλλονται και νέα πρόσθετα μέτρα περικοπών και μειώνονται μέχρι και 32% όλοι οι κατώτεροι μισθοί.

Για να γίνουν αποδεκτά τα μέτρα, η κυβέρνηση με τα φιλικά της μέτρα MME, έχουν εξαπολύσει μια τεράστια προπαγάνδα γεμάτη ψέματα για να ρίξουν τις αιτίες της κρίσης στους εργαζόμενους και όχι στις πολιτικές των κυβερνήσεων και της ΕΕ που ασκήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας.

Επιχειρούν να φορτώσουν σε όλο το λαό τις επιπτώσεις μιας πολιτικής σκανδάλων, διαφθοράς, χαριστικών παροχών στο μεγάλο κεφάλαιο και κακοδιοίκησης του δημόσιου τομέα από τους εκάστοτε κυβερνώντες.

Επιχείρησαν να παρουσιάσουν υπερδιογκωμένο τον αριθμό των Δημοσίων Υπαλλήλων, να παρουσιάσουν τους Δ.Υ. σαν τους υψηλότερα αμειβόμενους.

Και ενώ όλα τα μέτρα παίρνονται στο όνομα της μείωσης του χρέους, αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα και η πολιτική τους είναι αδιέξοδη μιας και το δημόσιο χρέος αυξάνει αντί να μειώνεται με τα μέτρα αυτά.

Η επίσημη ανεργία διπλασιάστηκε και ξεπέρασε το 20% ήδη και στους νέους φτάνει στο 50%, με προοπτική να αυξηθεί ακόμη περισσότερο.

Οι εργαζόμενοι περιορίζουν ακόμα και βασικές τους ανάγκες για να επιβιώσουν. Η φτώχεια και η εξαθλίωση κτυπά όλο και περισσότερες ομάδες πληθυσμού. Στα σχολεία παρουσιάζονται ήδη φαινόμενα παιδιών που πεινούν. Οι αυτοκτονίες ανθρώπων που καταστρέφονται οικονομικά από την πολιτική αυτή, όλο και αυξάνονται.

Η ελληνική εκπαίδευση έχει τεθεί ουσιαστικά και τυπικά υπό την κηδεμονία της τρόικας! Οι αποφάσεις για τη λειτουργία της εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων λαμβάνονται με αυστηρώς λογιστικά κριτήρια έχοντας ως δηλωμένο στόχο το «φτηνό σχολείο». Το νέο σχολείο που θέλουν να υπαχθεί στους κανόνες «της αγοράς».

Ως αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής στην παιδεία:

- Έκλεισαν 1.056 σχολεία

- Καταργούνται σημαντικές υποστηρικτικές δομές (βιβλιοθήκες, Συμβουλευτικοί σταθμοί, ενισχυτική διδασκαλία, κ.λπ.)

- Ο αριθμός των εκπαιδευτικών μειώθηκε κατά 20%

- Οι εκπαιδευτικοί απειλούνται με μετακινήσεις σε όλη τη χώρα και με απολύσεις

- Οι μισθοί των εκπαιδευτικών μειώθηκαν έως 40% και η μισθολογική εξέλιξη συνδέθηκε με την απόδοση και την αξιολόγηση.

- Αυξήθηκαν τα όρια ηλικίας και μειώθηκαν οι συντάξεις των εκπαιδευτικών.
Οι δαπάνες για τη δημόσια παιδεία μειώνονται ακόμα περισσότερο και θα φτάσουν το 2015 μόλις στο **2,23 % επί του ΑΕΠ.**

Συλλογικές διαπραγματεύσεις και Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Στον ιδιωτικό τομέα έγιναν περικοπές στον κατώτατο μισθό της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και καταργήθηκαν ουσιαστικά οι συλλογικές διαπραγματεύσεων. Μειώθηκε με νόμο ο κατώτατος μισθός κατά 22% και παγώνει

στα επίπεδα που θα διαμορφωθούν μετά τη μείωση έως το τέλος του 2015. .Επιπρόσθετη μείωση γίνεται κατά 10% για τους νέους (έως 25 ετών).

Την **κατάρρευση του κατώτατου μισθού** είναι μαθηματικά βέβαιο ότι θα ακολουθήσουν **οι καταρρεύσεις όλων των κλαδικών συμβάσεων και όλων, συλλήβδην, των μισθών στον ιδιωτικό τομέα.** Η μείωση του κατώτατου μισθού θα συμπαρασύρει προς τα κάτω όλους τους μισθούς.

-Στο **δημόσιο τομέα δεν υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις και διαπραγματεύσεις.** Συγκεκριμένα έχουν απαγορευτεί δια νόμου για τα μισθολογικά θέματα, αλλά και για τα εργασιακά θέματα όπου προβλέπονται διαπραγματεύσεις, οι κυβερνήσεις δεν εφαρμόζουν το σχετικό νόμο.

ΜΕΤΡΑ ... και ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΕ ΚΡΙΣΗ...

Δεν μπορείτε να φανταστείτε πώς είναι να ζει κανείς στην Ελλάδα τα τελευταία τρία χρόνια. Όχι γιατί η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη που υποφέρει από την κρίση. Η μόνη της ιδιαιτερότητα είναι το ότι επιλέχτηκε να είναι η πρώτη χώρα για την εφαρμογή ενός οικονομικού πειράματος που τα αποτελέσματά του θα τα νιώσουν σε λίγο όλοι οι λαοί της Ευρώπης.

Η δημοκρατία στην Ελλάδα σε κρίση. Στο κοινοβούλιο οι συμβάσεις, τα μνημόνια και οι νόμοι που τα εφαρμόζουν ψηφίζονται από την κυβερνητική πλειοψηφία σε λίγες ώρες. Χωρίς ουσιαστικό διάλογο και με την κοινωνία στους δρόμους να διαμαρτύρεται και να διαδηλώνει.

Ο λαός νιώθει αδικημένος και από το γεγονός ότι οι περικοπές αυτές γίνονται οριζόντια χωρίς να προστατευτούν τα πιο ευάλωτα κοινωνικά στρώματα. Νιώθει θυμό και φόβο. Αυτοί που κατέχουν τον πλούτο όχι μόνο να μην πληρώνουν αλλά να επωφελούνται από την κρίση.

Η κυβέρνηση συνεχίζει να λαμβάνει πρόσθετα μέτρα, πολλές φορές και με αναδρομική ισχύ. Αρκετές φορές ψηφίζονται οι νόμοι ως «πράξεις νομοθετικού περιεχομένου» από το υπουργικό συμβούλιο και μετά επικυρώνονται από το κοινοβούλιο.

Η χώρα χάνει την εθνική της κυριαρχία. Ατομικά και εργασιακά δικαιώματα συνθλίβονται. Το Σύνταγμα της χώρας παραβιάζεται στο όνομα της κρίσης.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου έπεσε, αλλά δεν έγιναν εκλογές. Πρωθυπουργός της χώρας αναλαμβάνει ένας μη εκλεγμένος τραπεζίτης, με τη στήριξη των δύο μεγάλων κομμάτων. Νέες συμβάσεις και μνημόνια υπογράφονται ερήμην του λαού και της θέλησής του. Με βάση τη συμφωνία της 26/10/11 στη σύνοδο κορυφής της

ΕΕ, υπογράφηκε το νέο μνημόνιο και η νέα δανειακή σύμβαση με νέα ακόμα σκληρότερα μέτρα λιτότητας και ιδιωτικοποιήσεων.

Η επικεφαλής του ΔΝΤ και άλλοι Ευρωπαίοι πολιτικοί προσπαθούν με δηλώσεις τους να επηρεάσουν το αποτέλεσμα των εκλογών που θα γίνουν. Μας υποδεικνύουν καθαρά τι πρέπει κατά τη γνώμη τους να ψηφίσουμε!

Η κυβέρνηση του κυρίου Παπαδήμου νομοθετεί και υπογράφει προσπαθώντας να πνίξει κάθε αντίδραση έτσι ώστε να είναι σίγουροι ότι μέχρι τις εκλογές θα βρισκόμαστε μπροστά σε τετελεσμένα γεγονότα, δεμένοι αμετάκλητα σε αποφάσεις που πάρθηκαν ερήμην μας. Μετά τις εκλογές ετοιμάζουν ένα νέο πακέτο μέτρων και περικοπών 16 δις.

Είναι καθαρό για μας πως δεν θα σταματήσουν να παίρνουν νέα μέτρα αν δεν τους σταματήσουμε εμείς με τους αγώνες μας. Έτσι μαζί με όλους τους εργαζόμενους της χώρας και τα συνδικάτα τους, οργανώνουμε απεργίες συλλαλητήρια, διαμαρτυρίες και καταλήψεις κτιρίων. Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει με βία και αυταρχισμό τις κινητοποιήσεις και δεν διστάζει να κτυπά πολίτες, δημοσιογράφους, ακόμα και ηλικιωμένους και παιδιά. Οι διαδηλώσεις κτυπήθηκαν σκληρά από την αστυνομία. Το κέντρο της Αθήνας συχνά μετατράπηκε σε θάλαμο αερίων από τα χημικά. Είμαστε όμως αποφασισμένοι να συνεχίσουμε.

Ούτε μία φορά αυτά τα τρία χρόνια δεν ειπώθηκε η αλήθεια στον ελληνικό λαό. Ούτε μία φορά δεν του δόθηκε η δυνατότητα να εκφράσει τη θέλησή του, να πάρει τις αποφάσεις του για το μέλλον και την πορεία της χώρας του. Η πώληση της δημόσιας περιουσίας έχει ξεκινήσει με εντελώς αδιαφανείς διαδικασίες.

Η δημοκρατία ποτέ δεν ήταν πιο απύσχα στη χώρα που τη γέννησε....

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Οι πολιτικές των περικοπών στο κοινωνικό κράτος, της παιδεία, την υγεία, την ασφάλιση στους μισθούς και τις συντάξεις είναι μια πολιτική ασκείται σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και τον κόσμο σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό σήμερα.

Η πολιτική αυτή που θυσιάζει τα δικαιώματα και τις ανάγκες των εργαζομένων και των λαών για να πλουτίσουν υπερβολικά όλο και λιγότεροι άνθρωποι, είναι μια καταστροφική πολιτική που πρέπει να σταματήσει.

Δεν θα σταματήσει όμως μόνη της. Χρειάζονται οι κοινοί και καλά συντονισμένοι αγώνες της πλειοψηφίας των εργαζομένων, αυτών που υποφέρουν από την πολιτική.

Η Ελλάδα αυτή τη στιγμή, η Πορτογαλία, η Ισπανία και άλλες χώρες είναι ένα πείραμα. Είναι μόνο η αρχή για το ξεθεμελίωμα των κατακτήσεων των λαών. Ουσιαστικά θα πρέπει να μιλήσουμε για κατάλυση της ίδιας της δημοκρατίας, όταν αυτά τα σκληρά μέτρα λαμβάνονται ερήμην και εναντίον των λαών.

Γιατί η πραγματική δημοκρατία είναι το κράτος να λειτουργεί σε όφελος των πολλών, να υποστηρίζει, τους αδύναμους και όχι για να στηρίζει μια μικρή ομάδα πλουσίων που θα συγκεντρώνει όλο και περισσότερο πλούτο.

Τι να κάνουμε:

- Ανάπτυξη δικτύων αλληλεγγύης ανάμεσα στα συνδικάτα, τη νεολαία, τα κοινωνικά κινήματα
- Ανάπτυξη δικτύων πληροφόρησης αξιοποιώντας και το internet

- Κοινές δράσεις π.χ. για την εκπαίδευση από εκπαιδευτικούς – γονείς – μαθητές
- Τοπικές και εθνικές δράσεις (διαμαρτυρίες, καταλήψεις κτιρίων, απεργίες, καμπάνιες ενημέρωσης)
- Κοινές ημέρες δράσης σε περισσότερες χώρες
- Έκφραση αλληλεγγύης με διάφορους τρόπους
- Να αποκαλύψουμε την προπαγάνδα των ΜΜΕ που μιλάει για «τεμπέληδες» εργαζόμενους

Χρειαζόμαστε συντονισμένους, μεγάλους και μικρούς καθημερινούς αγώνες. Χρειαζόμαστε την ανάπτυξη αλληλεγγύης ανάμεσα στους εργαζόμενους, ανάμεσα στους λαούς.

Αυτή η πολιτική δεν είναι μονόδρομος.

Αυτή η πολιτική δεν είναι ανίκητη.

Μπορούμε να τους ανατρέψουμε.

Τα χρέη δεν τα δημιούργησαν οι εργαζόμενοι, αλλά το κεφάλαιο, οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι τράπεζες και οι πολιτικοί που τους υπηρετούν.

Με τους κοινούς μας αγώνες μπορούμε να ανατρέψουμε τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές στην Ευρώπη. Πιστεύουμε πως οι εργαζόμενοι θα νικήσουμε. Όλοι μαζί για μια άλλη Ευρώπη.

Μπορούμε.

Η κατάσταση στην ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Αναφέρω παρακάτω ορισμένα στοιχεία για την κατάσταση στην Πορτογαλία, από την παρουσίαση που έγινε από την εκπρόσωπο των Πορτογάλων εκπαιδευτικών (FENPROF):

«Η Πορτογαλία ζει σε μια δύσκολη κατάσταση οικονομικά και κοινωνικά. Τα νέα

μέτρα λιτότητας που έχει τεθεί μαζί με την ύφεση έχουν σαν αποτέλεσμα να μειωθεί η οικονομική δραστηριότητα σε αφόρητα επίπεδα. Σε μια χώρα που ήδη κατατάσσεται τελευταία μεταξύ των χωρών της ΕΕ στην κατανομή του πλούτου, εφαρμόζεται η νεοφιλελεύθερη συνταγή δηλ.: περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές παροχές, περιορισμοί των δικαιωμάτων, ιδιωτικοποίηση, αποδυνάμωση του κράτους πρόνοιας – με

αυτά τα μέτρα το κοινωνικό χάσμα αυξήθηκε ακόμη περισσότερο. Αυτό είναι ιδιαίτερα δύσκολο για τη μεσαία τάξη, η ανεργία όλο και αυξάνεται (επίσημα φθάνει ήδη το 15% του ενεργού πληθυσμού, ενώ είναι ήδη 35% μεταξύ των εφήβων). Επίσης, αυξάνονται οι ανισότητες και η φτώχεια στη χώρα. (Ένα εκατομμύριο ηλικιωμένων ζουν με μια σύνταξη κάτω των 300 €, ο εθνικός κατώτατος μισθός είναι το χαμηλότερο σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ, 475 € που είναι ακόμη κάτω από το όριο της φτώχειας).

Οι συνταξιούχοι και οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι τα κύρια θύματα. Έχουν χάσει τα

τελευταία δύο χρόνια 20%- 30 % του εισοδήματός τους. Αυτό σχετίζεται και με τις αυξήσεις στους φόρους, τα έξοδα διαβίωσης, όπως το νερό, φυσικό αέριο, ηλεκτρική ενέργεια, τα τρόφιμα, το ενοίκιο, τα καύσιμα, τα δημόσια μέσα μεταφοράς, το κόστος της εκπαίδευσης και της υγείας.

Στην εκπαίδευση, οι περικοπές ήταν πιο αισθητές. Το 2011 και 2012 ο προϋπολογισμός για την εκπαίδευση μειώθηκε πάρα πολύ, ώστε οι δαπάνες για την εκπαίδευση να φτάσουν στο 3,8% του ΑΕΠ, το οποίο αποτελεί το χαμηλότερο επίπεδο εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, πλην της Ελλάδας. Αυτές οι απότομες περικοπές έχουν επηρεάσει τις συνθήκες εργασίας και την ποιότητα της διδασκαλίας. Οι συνέπειες είναι ορατές:

- ♣ δραστική μείωση των δαπανών για τα σχολεία και τα πανεπιστήμια
- ♣ μείωση της στήριξης για άπορους μαθητές και φοιτητές, που έχει τόσο υψηλό πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου
- ♣ την αλλαγή του προγράμματος σπουδών, μείωση της πρόσθετη εκπαίδευσης και διδασκαλίας
- ♣ μείωση της διδακτέας ύλης για τους μαθητές, αύξηση του φορτίου διδασκαλίας των εκπαιδευτικών
- ♣ το κλείσιμο των σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα οδήγησε στην ερήμωση της αγροτικής περιοχής
- ♣ δημιουργία τεράστιων σχολικών κέντρων
- ♣ αύξηση του αριθμού μαθητών σε κάθε τάξη, (26 - 30 μαθητές)
- ♣ κατάργηση θέσεων διδασκαλίας.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, η ανεργία μεταξύ των δασκάλων αυξήθηκε κατά 225% μεταξύ 2009 και 2011. Θα ακυρωθούν κατά την έναρξη της επόμενης σχολικής χρονιάς, περίπου 25.000 θέσεις εργασίας και 140.000 θέσεις εργασίας συνολικά.

Η FENPROF καταγγέλλει τη μείωση των επενδύσεων στην εκπαίδευση. Αυτό συνέβη σε μια χώρα που εξακολουθεί να υπάρχει έλλειψη της σχολικής επιτυχίας και εγκατάλειψη του σχολείου, και χαμηλή πρόσβαση στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση και γενικά χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης. Η FENPROF ξεχωρίζει με έμφαση τη σημασία της εκπαίδευσης, της επιστήμης και της έρευνας. Δεν πρέπει να καταπνίγεται οικονομικά. Με λιγότερη εκπαίδευση, θα δημιουργηθεί μια χειρότερη οικονομία και μια πιο αδύναμη δημοκρατική συνείδηση.

Σε απάντηση σε αυτή την επίθεση στο εκπαιδευτικό σύστημα έχει αρχίσει η FENPROF διάφορες πρωτοβουλίες, όπως μια τη δημιουργία πλατφόρμα εκπαίδευσης που αποτελείται από καθηγητές, δασκάλους, γονείς, μαθητές, ψυχολόγοι, οι επιθεωρητές και όλοι οι εργαζόμενοι στον τομέα της εκπαίδευσης. Οργανώνει διαδηλώσεις και συζητήσεις με τα πολιτικά κόμματα και τα κυβερνητικά όργανα, και φυσικά διαδηλώσεις και των απεργίες, όπως τη γενική απεργία στις 22/3/12, για το δικαίωμα στην εκπαίδευση, την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση.

Αλλά δεν είναι εύκολο να κινητοποιηθούν οι εργαζόμενοι στην Πορτογαλία. Πολλοί πιστεύουν ότι τα μέτρα ήταν αναπόφευκτα και δεν πιστεύουν στην αποτελεσματικότητα της διαμαρτυρίας. Εδώ είναι για τα συνδικάτα μια μεγάλη

πρόκληση - πρέπει να αναπτύξουμε ένα συνδικαλιστικό κίνημα της αντίστασης, της δράσης και εναλλακτικές λύσεις. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να καταπολεμήσουμε αυτή την εικόνα της μοιρολατρίας.

Σήμερα έχουμε στην Πορτογαλία και την Ελλάδα ένα μεγάλο πρόβλημα. Η πολιτική της χώρας μας δεν καθορίζεται πλέον από την εθνική κυβέρνηση, αλλά από την τρόικα. Η κυριαρχία των ψηφοφόρων αντικαταστάθηκε με την κυριαρχία των πιστωτών. Έτσι δεν αποτελεί έκπληξη ότι το Κοινοβούλιο ενέκρινε στη Λισαβόνα την περασμένη εβδομάδα, το δημοσιονομικό Σύμφωνο, χωρίς τη συμμετοχή των πολιτών στη συζήτηση και την ψηφοφορία.

Αλλά σε έναν κόσμο στον οποίο στήνει την ολοένα και πιο υπερεθνική πολιτική, μια αντίδραση συνδικάτων σε αυτές τις αντικοινωνικές επίθεση σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι απαραίτητη.

Στο πνεύμα αυτό, χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία της GEW και της DGB και υπογραμμίζουμε τη δέσμευσή μας να συνεχίσουμε με αυτόν τον τρόπο. Η εκπαίδευση και η οικοδόμηση ενός πιο δίκαιου κόσμου είναι δύσκολη, αλλά είμαστε αποφασισμένοι, και μαζί μπορούμε να τα καταφέρουμε».

Η κατάσταση στην Ισπανία

Ορισμένες σημεία από την παρουσίαση του εκπροσώπου της Ισπανικής Ομοσπονδίας εκπαιδευτικών (FECCOO):

« Ι σ τ ο ρ ι κ ό

1.- Η επιρροή της Καθολικής Εκκλησίας στη δημόσια εκπαίδευση.

2.- Από τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση της δεκαετίας του 80 η ανεργία στην Ισπανία δεν έχει πέσει κάτω από 8 %, το οποίο αντιστοιχεί σε 2.000.000 ανέργους. Το χαμηλότερο επίπεδο επιτεύχθηκε το 2007, με 1.800.000 ανέργους.

3.- Αλλαγή της υποχρεωτικής ηλικίας στην εκπαίδευση: από τα 14 στα 16 έτη.

4.- Από τη δεκαετία, με την ραγδαία ανάπτυξη στον τομέα των κατασκευών (με στόχο κερδοσκοπικό) και τον τουρισμό (που κερδίζει θέσεις ως αποτέλεσμα της ανασφάλειας μεταδίδεται από τους τουριστικούς πράκτορες εξαιτίας των προβλημάτων της τρομοκρατίας) αυξάνει σημαντικά τη σχολική εγκατάλειψη πριν από την απόκτηση του τίτλου αποφοίτησης από τη δευτεροβάθμια. Η αγορά εργασίας, με χαμηλή αξία στις επενδύσεις κεφαλαίου και χαμηλή παραγωγικότητα, δεν απαιτούν προσόντα και η εργασία που αμείβεται με το κομμάτι και στους δύο τομείς είναι μια καλή και εύκολη πηγή εισοδήματος για περισσότερο από μια δεκαετία.

5.- Το 2008, το 50% του ΑΕγχΠ προέρχεται από την κατασκευή και τον τουρισμό: το 18% από την κατασκευή, το 21% από τις βοηθητικές επιχειρήσεις των κατασκευών και το 11% από τον τουρισμό.

6.- Η επαγγελματική κατάρτιση είναι απαξιωμένη και ανίκανη να επιλύσει το πρόβλημα της έλλειψης ενδιάμεσων χειριστών ή ειδικευμένων επαγγελματιών.

- 7.- Η επιχειρηματική τάξη είναι σχεδόν ανύπαρκτη: Οι νεόπλουτοι που δεν επανεπενδύουν στα κέρδη.
- 8.- Ως συνέπεια της κερδοσκοπικής φούσκας στην κατασκευή κατοικιών οι τιμές τους αυξήθηκαν σημαντικά, με ποσοστό αύξησης στο 15 έως 20% ετησίως.- Οι υποθήκες για την αγορά των κατοικιών φτάνουν σε πολύ υψηλή τιμή, πάνω από την πραγματική τους αξία, αλλά η τιμή καθορίζεται από τις τράπεζες.
- 9.- Οι αγανακτισμένοι λένε δεν μας εκπροσωπούν, δεν τους ψηφίζεις.
- 10.- Το αντισύστημα και η διείσδυση της αστυνομίας προκαλούν αναταραχές σε ειρηνικές διαδηλώσεις για να δικαιολογήσουν την επίθεση της αστυνομίας.
- 11.- Τα τελευταία δύο χρόνια της σοσιαλιστικής κυβέρνησης υπήρξε μια καταστροφή που έχει αλλάξει εντελώς την πολιτική της σε σχέση με αυτά που είχε υποσχεθεί στο εκλογικό της πρόγραμμα. Έχουν γίνει περικοπές είχαν σε όλα τα είδη, αδύναμες, ναι, αλλά σημαντικές.
- 12.- Η προηγούμενη κυβέρνηση έκανε μεταρρυθμίσεις στο συνταξιοδοτικό σύστημα. Η ηλικία συνταξιοδότησης ανήλθε από τα 65 στα 67 έτη.
- 13.- Νόμος για την επίγεια ψηφιακή τηλεόραση. Από έναν εσφαλμένο υπολογισμό, η Ισπανία που καυχείται για τη σύγχρονη μορφή της, ήταν η αιχμή του δόρατος για την εφαρμογή της μετάβασης από το αναλογικό στο ψηφιακό στάδιο όσον αφορά στην τηλεόραση.

Πραγματικότητα

- 1.- Το καθολικό λόμπυ ασκεί πιέσεις για την ελευθερία επιλογής του κέντρου πρώτα για το δικαίωμα στη δημόσια, κοσμική παιδεία και την παιδεία ποιότητας για όλους.
- 2.- Ο αριθμός των ανέργων στην Ισπανία ανερχόταν σε κάτι λιγότερο από 6.000.000 που αντιπροσωπεύει το 23,6 % του ενεργού πληθυσμού. Το 50,5 % των νέων μεταξύ 15 και 24 ετών είναι άνεργοι (πηγή: Eurostat). Υπάρχουν 1.575.000 οικογένειες, κατά το (κλείσιμο) πέρας του 2011, με όλα της τα μέλη της άνεργα.
- 3.- Η καθολική εκκλησία και ο νεοφιλελευθερισμός χρησιμοποιούν τα προβλήματα της προσαρμογής ορισμένων καθηγητών και καθηγητριών απέναντι στους νέους μαθητές της υποχρεωτικής δευτεροβάθμιας για να δημιουργήσουν μια ψευδή συζήτηση για την ανασφάλεια στο δημόσιο σχολείο και την ασφάλεια στο ιδιωτικό σχολείο.
- 4.- Ένας μεγάλος αριθμός νεαρών ατόμων με οικογενειακές υποχρεώσεις που έχουν χάσει τη δουλειά τους, και που δεν θα εργάζονται στον ίδιο τομέα και δεν έχουν μια εκπαίδευση που θα τους επιτρέψει να ανακυκλώνονται εύκολα. Τα μισθολογικά κίνητρα και τα κίνητρα σταδιοδρομίας συνδέονται με την ηλικία και όχι με την αξιοκρατία, ούτε με την προσπάθεια ή την παραγωγικότητα.
- 5.- Το ΑΕγχΠ έχει μειωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούμε να σκεφτούμε ότι η Ισπανία είναι σε πλήρη ύφεση. Η ύφεση θα αυξηθεί με τις περικοπές της κυβέρνησης στο δημόσιο τομέα με την απόσυρση χρημάτων που προορίζονται κυρίως για κατανάλωση.
- 6.- Μετά από μια μαζική προσπάθεια για τη βελτίωση της επαγγελματικής κατάρτισης και όταν έχουν ήδη γίνει ορατοί οι καρποί της, η κυβέρνηση περιορίζει αυτή την ανάπτυξη.
- 7.- Οι Ισπανοί επιχειρηματίες ζητούν μόνο την περικοπή των εργασιακών, συνδικαλιστικών και πολιτικών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στην απεργία, στη

διαδήλωση ή σε συλλογικές διαπραγματεύσεις, για το χρονικό διάστημα που απαιτούν οι επιδοτήσεις για να παραγραφούν τα ελλείμματα εξαιτίας της κακοδιαχείρισης. Ο πρώην πρόεδρος της Ισπανικής Συνομοσπονδίας των Επιχειρηματικών Οργανώσεων κατέστρεψε πολλές τουριστικές επιχειρήσεις στην Ισπανία, και για να αποφύγει την πληρωμή για την κακοδιαχείριση μεταβίβασε την κυριότητα όλων των ιδιοκτησιών τους. Η κυβέρνηση ανακοίνωσε μια νέα φορολογική αμνηστία για τους απατεώνες στα δημόσια οικονομικά. Ο νυν υπουργός οικονομίας είναι εκείνος που υπήρξε εκπρόσωπος της Lehman Brothers στην Ισπανία μέχρι την πτώχευσή της.

8.- Οι υποθήκες σε εξωφρενικές τιμές έχουν μειώσει σημαντικά το οικογενειακό εισόδημα για κατανάλωση. Ως αποτέλεσμα, οι εταιρείες έχουν λιγότερα έσοδα. Ως αποτέλεσμα, μειώνεται το προσωπικό τους. Ως αποτέλεσμα, η ανεργία αυξάνεται.

Επιπλέον, ο νόμος για τις υποθήκες ορίζει ότι η μη πληρωμή της υποθήκης αντιπροσωπεύει την απώλεια της ιδιοκτησίας, αλλά ως αποτέλεσμα της απώλειας της αξίας της ίδιας έως την έκρηξη της πραγματικής φούσκας των ακινήτων, ο ιδιοκτήτης της οποίας είναι κάτοχος της κατοικίας πρέπει να συνεχίσει να καταβάλλει τη διαφορά της τιμής αγοράς και της τιμής πώλησης (παρ' όλο που και οι δύο τιμές έχουν καθοριστεί από την τράπεζα).

9.- Με χαμηλότερο αριθμό ψήφων απ' ότι πήρε ο Θαπατέρο το 2008, ο Rajoy πέτυχε μία πλειοψηφία περισσότερο από απόλυτη.

10.- Η συζήτηση σχετικά με την περικοπή του δικαιώματος στην απεργία και το δικαίωμα στις διαμαρτυρίες είναι στο επίκεντρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

11.- Οι συντηρητικοί κυβερνούν κάνοντας βίαιες περικοπές δικαιολογώντας την πολιτική τους ως μία συνέχεια σε σχέση με την κυβέρνηση που προηγήθηκε, καθιστώντας σαφές ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτός είναι ένας καλός τρόπος να απαξιώνουμε τη δημοκρατία.

12.- Η παρούσα κυβέρνηση έχει ένα υπέροχο άλλοθι για την προσπάθεια να ιδιωτικοποιήσει το δημόσιο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ισπανίας. Είναι προφανές ότι με τα ποσοστά της ανεργίας των νέων στη χώρα, με την παραδοσιακά υψηλή διαρθρωτική ανεργία σε καταστάσεις «καλοκαιρίας» και την κατάσταση που επικρατεί στην παγκόσμια οικονομία, ευρωπαϊκή και ισπανική, είναι σαφές ότι τουλάχιστον τα δύο τρίτα της ισπανικής νεολαίας δεν πρόκειται να έχουν πρόσβαση σε παροχές χωρίς συνεισφορά για τη συνταξιοδότησή τους.

13.- Οι εξουσίες, νεο-φιλελεύθερες και ακροδεξιές, και της καθολικής εκκλησίας πιο αντιδραστικές έχουν φτάσει σχεδόν στο σύνολο των διαθέσιμων ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών. Η κυβέρνηση κατηγορεί την δημόσια τηλεόραση για προκατάληψη εναντίον της και ανακοινώνει το κλείσιμο των κρατικών τηλεοπτικών σταθμών.

Περικοπές στην εκπαίδευση: Ο πρωθυπουργός εξαγγέλλει 3 δις ευρώ λιγότερα για την εκπαίδευση αυτό το έτος. Αυτό σημαίνει 22% λιγότερο από το 2011. Αυτό σημαίνει 100.000 εκπαιδευτικούς λιγότερους. Μείωση των υποτροφιών και των δανείων για μεταπτυχιακές σπουδές.

Οι προοπτικές/προτάσεις

Κινητοποιήσεις, συνεχής ενημέρωση, αναζήτηση συμμαχιών κοινωνικής φύσεως με όλα τα είδη των προοδευτικών οργανώσεων».

Αθήνα, Ιούνιος 2012